

Jeg tror ikke, det er muligt at finde en løsning, selv om vi formentlig bliver klogere, jo mere vi diskuterer det. Derfor er det et problem, fru Elsebeth Gerner Nielsen peger på, og løsningen tror jeg er meget vanskelig at få i sigte.

Men det bekymrer mig selvfølgelig også, at Det Radikale Venstre gav tilslutning til nogle af de ting, som Enhedslisten pegede på i forbindelse med sin begrundelse for forespørgslen, og som også er anført i den motiverede dagsorden, nemlig at vi nu skal til at kigge på en lang række afgifter og påbud, for at vi kan gennemføre det. Var det det, fru Elsebeth Gerner Nielsen tænkte på, da hun sagde, at Det Radikale Venstre støtter nogle af de elementer, som er indeholdt i Enhedslistens dagsorden?

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det Radikale Venstre har en stor interesse i at sikre, at vigtige sportsbegivenheder og andre store begivenheder bliver et anliggende for de fleste danskere, altså bliver noget, som de fleste danskere har mulighed for at se, og vi er parate til at tage de redskaber i brug, som kan sikre det.

Vi har ikke endnu taget stilling til, hvad det er, der skal til. Vi venter og ser, hvordan EU-direktivet kommer til at se ud, og derefter må vi så prøve at finde frem til nogle fornuftige løsninger. Men der skal ikke være tvivl om, at Det Radikale Venstre er parat til at være med til at styre markedskræfterne på det her område.

Niels Højland (FP):

Som det blev sagt af en tidligere taler her i Folketinget, er der ingen grænser for, hvad man gerne vil lovgive om, og det vil nok også fortsætte fremover, lige så vel som mediebilledet vil fortsætte med at udvikle sig.

Når man ser på, hvordan fjernsynet har udviklet sig, fra det kom og så til nu, er der jo ingen grænser for, hvad der er sket, og grænserne er slet ikke nået endnu. Der har været mange diskussioner om, hvorvidt man nu skal kunne se det, og må man se det, og kan børnene tåle at se det osv., men det bliver altså i fremtiden noget, folk selv må afgøre, både hvad de vil se, og hvad de synes deres børn skal se, om de har råd til det, og om de vil købe det.

Den bedste form for licensbetaling er, at man betaler for det, man ser, og at man kan lade være med at købe det, man ikke vil se, i stedet for en statsstyret licensbetaling. Det vil altid virke u hensigtsmæssigt og gør det ikke nemmere for forbrugerne at få de bedste varer.

Ligeledes når man diskuterer sportsudsendelser. Det er klart, at der er mange penge i det, ikke bare i sportsudsendelserne, men også i reklamerne, for sponsorerne kalkulerer også med, at der er mange, der ser de udsendelser, så at deres reklamebudskab kan komme ud, så der vil være mange argumenter og mange vinkler at se det fra, og derfor vil de, der sponsorerer sportsfolk, også være interesseret i, at der er så mange som muligt, der ser det.

Jeg ser det ikke som noget problem, at vi får disse kanaler, og at vi får mange flere af dem, end vi har i dag, og det er Fremskridtspartiets opfattelse, at den bedste form for licensbetaling altså er, at man betaler for det, man ser, og så lader være med at købe det, man ikke vil se. Det er brugerbetaling, som vi alle sammen sætter så højt.

Og derfor kan jeg med det samme sige, at vi selvfølgelig ikke kan støtte dagsordensforslaget fra Enhedslisten.

Sonja Albrink (CD):

Da CD's ordfører på området desværre er forhindret i at være her i dag, er det blevet min opgave at vikariere og fremføre følgende på mit partis vegne:

Først vil jeg gerne takke kulturministeren for den besvarelse, han har givet, om de problemer, »pay per view« kan give anledning til. Hvis det bare får lov til at fortsætte, vil public service-tv stilles i en meget vanskelig situation.

Jeg vil dog gerne understrege, at det ikke bare drejer sig om sportsudsendelser – det er ganske vist det, der har været mest fremme i debatten – men det skal ses meget bredere, så man også sikrer de seere, der ikke interesserer sig for sport. Også helt andre typer udsendelser vil blive ramt, og herhjemme vil hverken DR TV eller TV 2 have en chance for at betale de priser, det kommer til at koste at erhverve rettigheder til at transmittere.

Problemet er ikke alene dansk, og det må derfor løses i EU-sammenhæng. Det er CD helt enig i, og der ligger allerede et forslag, som Danmark efter Europaudvalgets drøftelse for nylig kan forholde sig positivt til. EU-initiativet medtager vigtige begivenheder af enhver art, det drejer sig ikke kun om sport. Det er vi meget tilfredse med i CD, og vi håber selvfølgelig, at forhandlingerne i EU meget snart vil føre til en brugbar løsning.

Angående den danske løsning skal den naturligvis findes i tæt samarbejde med idræt-